

OSMANLI CİHAN DEVLETİNDE EVLİLİK YASALARI

İşte kanun maddelerinin bir özeti:

1- Gönüllü evlilik süresi 18 yaşında başlar ve 25 yaşında sona erer ve 25 yaşında evlenmeyenler evlenmeye zorlanır.

2- Bu yaştan sonra hasta olduğu gerekçesiyle evlenmeyi reddeden kimse muayene olunur, hastalığı tedavi edilebilir ise zorlaması iyileşene kadar ertelenir, hastalığı tedavi edilemez ise nikahtan, evlenmekten men edilir.

3- 25'inden sonra meşru bir mazeret olmaksızın evlenmeyi reddeden kimse, ister malının dörtte biri olsun, ister ticaretinden elde ettiği kâr, isterse emeğinin ücreti olsun, gelirinin dörtte biri zorla alınır, Ziraat Bankasına, fakirlerden evlenmek isteyenlere harcanmak üzere yatırılır.

4- 25 yaşından sonra evlenmeyen, hiçbir zaman devlet sektöründe bir işe kabul edilmez, hiçbir organa seçilmez, herhangi bir görev ve düzen kendisine emanet edilmez; memur ise, görevden azledilir.

5- 50 yaşını doldurmuş bir kadınla evli olup, başka bir kadınla maddi ve manevi olarak evlenmeye gücü yeten kimse, sosyal bir ihtiyacın karşılanmasına ortak olmakla görevlendirilir; fakirlerin çocuklarından veya yetimlerden, gücü nisbetinde 1 veya 3 kişiye bakmakla mükellef kılınır.

6- Kim 18-25 yaşında evlenir, yoksul olup da hiçbir şeyi yoksa, kendisine en yakın yerden 150 ila 300 dönüm devlet arazisi (bir dönüm 900 metre) bedelsiz olarak verilir.

7- Fabrika veya dükkân sahiplerinden biri ise, kendisine üç yıl zarfında geri ödenmek üzere faizsiz olarak 100 osmanlı altını kredi verilir.

8- 25 yaşından önce evlenen ve anne ve babasına hizmet edecek ergin bir erkek kardeşi olmayan kişi askerlikten muaf tutulur; aynı şekilde, bir kız evlenir de anne-babasına hizmet eden yetişkin bir erkek kardeşi yoksa, onun kocası da askerlikten muaf tutulur.

9- 25 yaşını doldurmadan evlenen ve üç çocuğu olan herkesin çocukları, devletin yatılı okullarında ücretsiz, çocukları daha fazla ise üçü ücretsiz, kalanlara da hazineden 10 Osmanlı lirası ödeme yapılır; bu ödeme çocuk 13 yaşına gelene kadar devam eder. Bir kadının 4 Erkek veya daha fazla çocuğu olması durumunda kendisine 20 Osmanlı lirası ayrıca yardım edilir.

10- Yurt içinde veya yurt dışında ilim tahsili ile meşgul olan her talebe, evlenme mecburiyetini tahsilini bitirinceye kadar erteleyebilir.

11- Kim herhangi bir nedenle birkaç yıl yurt dışına çıkmak ve orada ikamet etmek zorunda kalırsa eşini yanına alır; eşine refakat etmesi veya eşini yanına almaması halinde mazeret göstermesi gerekir. Eğer eşini yanına almasına engel var ve başka bir ülkede evlenebilecek durumdaysa, orada evlenmeye mecbur kılınır. Tekrar ülkesine döndükten sonra eşini de ikamet ettiği beldeye almasına imkan sağlanır.

Bu yasa topluma, bekarlıktan, geleneksel evlilikten ve uygunsuz ilişkilerden uzak, sağlıklı ve uyumlu bir yapı sağlayan ve ona bir ölçüde psikolojik istikrar kazandıran ve gençleri doğru zamanda, hayatın başlangıcında doğru yola sevkeden bir yasadır. Hiç kimse otuzbeşinden sonra sağlıklı bir yaşama başlamak zorunda kalmaması arzu edilmiştir.

Aynı zamanda bu kanun sosyal dayanışmayı ön gören, görevinin gereğini yapamayanın gelirinin bir kısmını muhtaçlar ve fakirler yararına keserek fakirler muhtaçlar menfaatine kullanmayı hedefleyen bir yasadır.

Yine bu yasa ilme saygılı bir yasadır ve ilim talebesi, eğitimini bitirinceye kadar, zorlamadan muaf olan tek kişidir.

Biz İzzet ve Şeref Sahibi iken böyleydik.

Durar Nablusi

Tercüme: A.Ziya İbrahimođlu

<https://www.islamicteacher.org/showthread.php?t=2578>